

Přiznání nevěrného Tomáše.

Kapitola I. Zamyšlení.

A pak tu máme mě. Muže. Řádného manžela, otce od rodiny s malým velkým tajemstvím. Žije najednou dva životy. Miluje svou ženu, jeho dítě je mu vším, stará se o rodinu a navenek žije normálním životem.

Jenže je tu ještě někdo. Ta druhá. Milenka. Také ji miluje, ale tak nějak jinak. Zprvu se cítí uchvácen, pán tvorstva, silný a nepřekonatelný. Má všechno, co život nabízí, šťastnou rodinu, drahé auto, skvělou práci, vše se mu daří. Tak proč nemít i trochu toho povyražení, útěk z denní rutiny, vůni jiného těla? Ten pocit je vážně ohromný.

Je si téměř jistý, že takhle to vydrží navždy. Nehodlá dnes ani v budoucnu naprosto nic měnit, vždyť právě tohle je pro něj optimální stav. Jeho žena je šťastná a dává mu potřebný pocit klidného domova a milenka je přeci jen povyražení, které on nenechá nikdy přerůst v nic víc. Ví, že je pánem situace, a uvědomuje si velmi dobře, co by mohl ztratit.

Jenže s jídlem roste chuť a muž se časem přistihne, že milenka už v jeho očích není pouhou alternativou v případě sexuální touhy. Tak nějak ji vnitřně zařadí mezi své vlastnictví, další položku na seznamu jeho osobního majetku. Ovšem co je moje, do toho druhému nic není. A tak přichází pozvolna na řadu žárlivost a citová manipulace. Muž si uvědomuje, že to, co bylo v očích milenkyně zprvu pouhou sexuální přitažlivostí, se mění v něco úplně jiného. A ví, jak toho náležitě využít.

.....

Kapitola IV. Paralelní vztah.

Vracel jsem se z pracovní cesty domů a rozhodl se ještě zastavit za Sofií. Potkal jsem ji na schodech jejího domu. „Sofie, musím s tebou mluvit,“ vyhrkl jsem na ni. Vypadala překvapeně. Stál jsem vedle ní na schodech, díval se jí do očí a zašeptal: „Miluju tě.“ Čekal jsem na její reakci. Neodpověděla, ale v její tváři jsem uviděl zmatek a strach.

„Co je?“ zeptal jsem se po chvíli. „Nic, Tomáši,“ řekla tiše. Oči se jí zalily slzami. Objal jsem ji. „Ty ke mně nic necítíš?“ pokračoval jsem. „Tomáši já mám strach. Taky tě miluju, ale mám strach, že s tebou budu jenom trpět.“ Políbil jsem ji. „Nenechám tě trpět, to ti slibuju.“

Ten den byl začátkem konce mého dosud šťastného manželství. Dnes to tak vnímám. Manželskou nevěru bez citů jsem „povýšil“ na něco víc. Touha vlastnit Sofii, atraktivní milenku, mě přivedla do spirály, ze které již nebylo úniku.

13. KOMNATA MILENEK

Sofie Králová, Tomáš Kristl

Text je chráněn autorským zákonem. Šíření je možné pouze v nezměněné podobě.

Ano, tenkrát jsem Sofii lhal. Nebyla mi lhostejná, ale nemiloval jsem ji. Lhal jsem jí jen proto, abych o ni nepřišel. A to, že ona milovala mne, mi tehdy dokonale vyhovovalo. Mohl jsem si žít svůj spokojený rodinný život a mimo to si užívat s věrnou milenkou.